

במדינה

העם

סיבוב מספר

שלוש וחצי

"העקבות הובילו אל מעבר לירדן... בדיוק כמו בימים שלפני מלחמת יוני, חוזר ונישנה משפט זה בסוף הודעות על מיקרי פיצוץ, חבלה ורצח, שבוצעו בשבועות האחרונים.

פעולות אלה התרכזו בקטע מסויים: ל-אורך ביקעת הירדן, מדרום לים כינרת. הן גם נעשו תכופות יותר, שאפתניות יותר. צה"ל כבר חצה פעם אחת את מימיו ה-רדודים של הירדן באזור זה, אחרי שורת החבלות של אנשי אל-פחה, מלפני כשנתיים. לפי כל הסימנים, ניראה כי הוא עשוי לח-צותם שוב.

דת

מרות

עד הנרייטה

זה התחיל עם הקבר של נון, האבא של יהושע. עוד לפני שצה"ל הספיק לסיים את כיבוש הגדה, כבר הספיקו הקברנים מסעם, של משרד-הדתות, לגלות את קברו של נון בשומרון.

העובדה כי נון נקבר בקבר במצרים לא הרתיע אותם. הם המשיכו בשלהם ותוך השבוע האחרון, למשל, הם איתרו את הקבר של ישי אבי דויד וגם את הקבר של הסבתא שלו, רות המואבייה.

וכדי לא להיראות קטני-מוחין גילו לא רק קברים של בני המשפחה המלכותית אלא דאגו גם לזהות קבר של מנהיג עממי — זה של השופט עתניאל בן קנז.

בסיטונות. האישור להנחה שקבר מסו-יים הוא קבר של אישיות מסויימת שנפטרה לפני 3000 שנה נחשב לאחת המלאכות ה-קשות ביותר של כל ארכיאולוג או היסטור-יון.

כפי שהעיר בשבוע שעבר יגאל ידין בניו-יורק: אין כל אסמכתא אפילו לזהות קברי האבות במערת המכפלה.

לא כן חשבו חושפי הקברים של משרד-הדתות, העושים את מלאכתם בסיטונות. ומה עוד שעבר יום-הכיפורים יכלו ל-הצביע על גילוי גדול באמת — היה זה קברה חסר המצבה של אם עליית הנוער, העסקנית הציונית האמריקאית הנרייטה סאלה, שנפטרה ב-1945 ושקברה אותה עתה במ-קומו על הר הזיתים.

מלפון

אסימון

של זהב

על כך שתפוצת הטלפון בארץ היא אחת הנמוכות בארצות מתקדמות היה ידוע מאז ומתמיד. שעה שבארצות-הברית 459 טלפון-נים על כל 1000 תושב; בנורבגיה — 234; באיטליה — 105; בצ'כוסלובקיה — 99, נאלצת ישראל להסתפק ב-85 טלפונים על כל 1000 תושבים (בערך טלפון אחד לכל ארבע משפחות).

אבל עד כמה יקר השימוש בטלפון הישראלי שוב הוכיח השבוע הסקר שנערך עליידי האירגון הבינלאומי של איגודי ה-צרכנים:

בהשוואה לשבדיה, בה דמייהשכירות ה-שנתיים לטלפון הם 57 לירות; 95 הלירות של הולנד; 152 הלירות של ניו-זילנד הרי השיא הוא ישראלי טהור — דמייהשכירות שנתיים של 200 לירות.

ומה שמדהים באמת, זה כמובן, המחיר הגבוה של שיחה מקומית בארץ: 19 אגורות, בניגוד לתשע אגורות לשיחה מקומית באנג-ליה; 11 — באוסטרליה; 14 — בבלגיה.

שוטרים. לידו יושב שומר צמוד, המחזיק עוזי דרוך על ברכיו. העצור הוא ראש המחתרת הערבית — "דוקטור" טובחי נור. הוא הוחזר ארצה מסוריה, יחד עם עוד שישה ראשי-חוליות.

חיפוש בכל הבית. הפכו הכל, אבל לא מצאו כלום.

"אחרי שגמרו את החיפוש, אמרו לי ולאחותי הצעירה אמנה להתלבש וללכת איתם לתחנת המשטרה. זה היה בערך בעשר וחצי בבוקר.

נסענו כולנו באוטו של המשטרה. כש-הגענו לתחנה, הפרידו את שלושתנו. אותי שאלו הרבה שאלות. הם שאלו אותי אם הייתי בלילה בקולנוע ציון. תיכף אמרתי להם — לא. כי לא הייתי. הקצין שחקר אותי אמר לי שכן הייתי שם, ואפילו יש עד שאומר שראה אותי שם.

"הסבירתי לקצין שדחאק בלילה הזה יושב תי בבית. אם הוא לא מאמין לי, שיגש וישאל את השכנים. הייתי יחד איתם.

"הם שאלו אותי אם אני מכירה את כל הצעירות הכושיות בשכונה. אמרתי להם שיש לי הרבה חברות, ואני מכירה כמעט את כל אלה שגרות בסביבות כאב אל-מג'ליס. הביאו רשימה ארוכה, והקריאו לי את השמות של כל הכושיות. ביקשו שאתאר להם כל אחת. ביקשו שאתאר את הבגדים שלבשתי

בתוך סטיישן של ה-משטרה יושב גבר אל-הוא הוחזר ארצה מסוריה, יחד עם עוד שישה ראשי-חוליות.

לאחד מהם היתה תעודת-זהות; לשני חב-ריו לא היה שום נייר. לכן הורשה מוחמד חוסני, בעל חנות למזכרות ליד הכותל ה-מערבי, ללכת בשלום הביתה. שני בני-דודיו נשארו כמעצר. "תחזור מחר עם ה-מוכתר שלכם", אמרו לו השוטרים.

הוא חזר למחרת עם המוכתר מוחמד אח-מד גידה. השאלה הראשונה ששאל אותו פקר יעקב ארוסי, ממחלקת תפקידים מיוחדים,

היתה: "כמה אחיות יש לך?" מוחמד בן ה-23 השיב: "יש לי שש אחיות. ארבע נשואות ושתיים גרות עדיין בבית."

הוא הוכנס לסטיישן משטרה, והוסע ל-עיר העתיקה, כדי להראות איפה גרות אחיותיו.

★ ★ ★

השמות של כל הכושיות

א קרן ואמנה הופתעו למראה אחיהם המובל עליידי השוטרים. סיפרה אקרן בת ה-18: "חשבתי אולי אחי עשה משהו לא בסדר. פתאום ראיתי שהשוטרים עושים

"דוקטור נור" והעוזי בתוך סטיישן של ה-משטרה יושב גבר אל-הוא הוחזר ארצה מסוריה, יחד עם עוד שישה ראשי-חוליות.

ברגע שהפדרן של קולנוע ציון אמר "שתי כושיות" היה ברור לחוקרי מש-טרת ישראל כי המחתרת הערבית עשתה את השגיאה הגדולה שלה.

כי אין הרבה כושיות בארץ. וכושיות המדברות ערבית — עוד פחות.

לכן היתה ההוראה שניתנה באותו ליל יום ראשון: "לעצור כל כושית בעיר ה-עתיקה!"

קל מאוד לעצור כל כושית. שכן כמעט כולן מרוכזות עם משפחותיהן בחצרות אחד-דוד בכניסה לחרם אל-שריף. קוראים לזה רחוב הסודאנים, או רחוב העבדים.

★ ★ ★

"כמה אחיות יש לך?"

המעצר הראשון היה דחאק של כו-זשים. שלושה גברים צעירים שחוריי-עור ישבו בגן קטמון, זמן קצר אחרי שהפצצה התפוצצה במיגרש הרוסים.

חוליית שוטרים, שסרקה את כל הגנים, ניגשה אל השלושה. "תעודות!" דרש הסמל האחראי בערבית.